

<https://www.bbn.gov.pl/pl/wydarzenia/4955,Szef-BBN-o-zmarlym-Tadeuszu-Mazowieckim.html>

19.04.2024, 15:51

28.10.2013

Szef BBN o zmarłym Tadeuszu Mazowieckim

Z ogromnym smutkiem przyjąłem wiadomość o śmierci

Tadeusza Mazowieckiego

***- pierwszego Premiera III Rzeczypospolitej,
wybitnego polityka i publicysty, Doradcy Prezydenta RP***

***- współtwórcy pierwszego Strategicznego Przeglądu
Bezpieczeństwa Narodowego***

Cześć Jego Pamięci!

Rodzinie i Bliskim składam wyrazy głębokiego współczucia i żalu

Stanisław Koziej szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego

* * *

Tadeusz Mazowiecki urodził się 18 kwietnia 1927 roku w Płocku.

Po wojnie rozpoczął studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu Warszawskiego. Od 1950 r. włącza się w działalność społeczną: przewodniczy Akademickiej Spółdzielni Wydawniczej, z której niebawem zostaje usunięty za „klerykalizm”. Potem wstępuje do grupy skupionej wokół tygodnika „Dziś i jutro” (późniejszy PAX), z którym zrywa w 1955 r. Pisuje do „Po Prostu”. W październiku 1956 r. współtworzy warszawski Klub Inteligencji Katolickiej; dwa lata później zakłada miesięcznik „Więź” i jest jego redaktorem naczelnym do 1980 roku.

W latach 1961-1971 Tadeusz Mazowiecki jest posłem na Sejm, wybranym jako przedstawiciel katolickich środowisk opozycyjnych. Wraz ze Stefanem Kisielewskim, Konstantym Łubieńskim, Stanisławem Stommą i Jerzym Zawieyskim tworzy w sejmie koło poselskie „Znak”. W marcu 1968 r. redaguje interpelację „Znaku” protestującą przeciwko biciu studentów przez policję i politycznym pogromom. W 1971r. wnosi o powołanie komisji poselskiej do zbadania zajść na Wybrzeżu; inicjatywa ta zostaje udaremniona przez PZPR. W 1975 r. współorganizuje protest przeciw zapisaniu w konstytucji słów o „przewodniej roli PZPR”. Współuczestniczy w opozycji demokratycznej i jest z jednym z twórców kursów naukowych (latający uniwersytet).

W sierpniu 1980 r. jest jednym z inicjatorów listu intelektualistów popierającego strajkujących robotników na Wybrzeżu. Organizuje i przewodniczy komisji ekspertów przy MKS w Stoczni Gdańskiej. Po założeniu „Tygodnika Solidarność” zostaje jego redaktorem naczelnym. Po wprowadzeniu stanu wojennego internowany od 13 grudnia 1981 do 23 grudnia 1982. Redaguje raport Solidarności: „Polska w pięć lat po sierpniu”. Tworzy podziemne pismo „21”. Jest doradcą Lecha Wałęsy i Związku. Organizuje Komitet Obywatelski. W maju i sierpniu 1988 r. uczestniczy w strajkach w Stoczni Gdańskiej.

W 1989 r. uczestniczy w przygotowaniach obrad „okrągłego stołu”. Przewodniczy zespołowi ds. pluralizmu związkowego, bierze udział w posiedzeniach zespołu ds. reform politycznych oraz podzespołu ds. środków masowego przekazu. Jest koordynatorem prac zespołów negocjacyjnych strony opozycyjnej. Ponownie zostaje redaktorem naczelnym reaktywowanego „Tygodnika Solidarność”.

24 sierpnia 1989 r. Sejm powołał Tadeusza Mazowieckiego na stanowisko Prezesa Rady Ministrów. 12 września Sejm przyjął przedstawione przez premiera założenia programowe i proponowany skład nowego rządu. W wyborach prezydenckich w listopadzie 1990 r. Tadeusz Mazowiecki jest kandydatem ROAD i FPD. Przegrywa wybory w I turze, zajmując III miejsce (18% głosów). Uznając za niemożliwe dalsze kierowanie rządem po atakach na jego osobę i przy malejącym poparciu społecznym, podaje swój gabinet do dymisji.

2 grudnia 1990 na spotkaniu przedstawicieli Wojewódzkich Komitetów Wyborczych Tadeusz Mazowiecki proponuje utworzenie Unii Demokratycznej. Zostaje wybrany jej przewodniczącym. W maju 1991 r. na Zjeździe Zjednoczeniowym UD, ROAD i FPD łączą się w jedną partię polityczną - Unię Demokratyczną. Zjazd wybiera Tadeusza Mazowieckiego przewodniczącym Unii. W kwietniu 1994 r. na Kongresie Zjednoczeniowym Unii Demokratycznej i Kongresu Liberalno-Demokratycznego Tadeusz Mazowiecki zostaje wybrany przewodniczącym nowopowstałej partii - Unii Wolności. Jest nim do maja 1995 r.

W Sejmie I kadencji poseł z regionu poznańskiego (wybory w październiku 1991 r.). Członek sejmowej Komisji Obrony Narodowej, Komisji Nadzwyczajnej do rozpatrzenia projektu ustawy Karta Praw i Wolności oraz Komisji Konstytucyjnej Zgromadzenia Narodowego. Przewodniczący komisji specjalnej do rozpatrzenia projektu ustawy konstytucyjnej o wzajemnych stosunkach między władzą ustawodawczą i wykonawczą (tzw. Małej Konstytucji).

W sierpniu 1992 Tadeusz Mazowiecki zostaje wybrany Specjalnym Sprawozdawcą Komisji Praw Człowieka Organizacji Narodów Zjednoczonych z przestrzegania praw człowieka na terenie byłej Jugosławii. W lipcu 1995 r. po upadku Srebrenicy, kolejnej strefy bezpieczeństwa w Bośni, Tadeusz Mazowiecki podaje się do dymisji, nie mogąc „dalej uczestniczyć w pozornym tylko procesie obrony praw ludzkich”.

W Sejmie II kadencji poseł z regionu poznańskiego (wybory 19 września 1993 r.). Członek sejmowej Komisji Obrony Narodowej, Komisji Konstytucyjnej Zgromadzenia Narodowego oraz komisji nadzwyczajnej do rozpatrzenia projektów ustaw konstytucyjnych o zmianie ustawy konstytucyjnej o trybie przygotowania i uchwalenia Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W Sejmie III kadencji poseł z regionu krakowskiego (wybory we wrześniu 1997 r.) W Sejmie przewodniczył sejmowej Komisji Integracji Europejskiej i uczestniczył w pracach Komisji Spraw Zagranicznych. Przewodniczył delegacji Sejmu i Senatu do Parlamentarnej Komisji Wspólnej Rzeczypospolitej Polskiej i Unii Europejskiej i zarazem był współprzewodniczącym tej komisji.

W latach 2003-2009 Tadeusz Mazowiecki był członkiem Rady Zarządzającej Funduszu Powierniczego na rzecz ofiar przestępstw podlegających jurysdykcji Międzynarodowego Trybunału Karnego w Hadze.

Tadeusz Mazowiecki był doktorem honoris causa Uniwersytetów: w Leuven, Genewie, Giessen, Poitiers, Exeter, Uniwersytetu Warszawskiego, Akademii Ekonomicznej w Katowicach oraz Uniwersytetu w Tuzli. Odznaczony m.in. Orderem Orła Białego (1995), Złotym Orderem Herbu Bośni (1996), Orderem Legii Honorowej (1997), Krzyżem Średnim z Gwiazdą Orderu Zasługi Republiki Węgierskiej (1998). Autor wielu artykułów, esejów oraz książek: „Rozdroża i wartości”, „Powrót do najprostszycy pytań”, „Internowanie”, „Druga twarz Europy” oraz współautorem: „Chrześcijaństwo wobec praw człowieka” i „Ludzie Lasek”. Laureat wielu nagród krajowych i międzynarodowych, między innymi: Literackiej Nagrody im. Andrzeja Struga (1980) oraz nagrody za Szczególne Zasługi dla Rozwoju Stosunków Polsko-Niemieckich za rok 1993.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej postanowieniem z dnia 8 października 2010 roku powołał Tadeusza Mazowieckiego na stanowisko Doradcy Prezydenta RP.

Tadeusz Mazowiecki miał trzech synów, siedmioro wnucząt i jednego prawnuka.

[Tweetnij](#)